

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

19 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecători – Liliana Catan și Iurie Diaconu,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpată și avocatul, Craveț Larisa, împotriva sentinței Judecătorei Bălți din 22 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 iulie 2014, în cauza penală în privința lui

Rojac Nina Alexei, născută la 03 noiembrie 1952, originară din s. Glinjeni r-l Fălești, domiciliată or. Bălți, str. Sf. Nicolae 118.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 10.09.2012-22.04.2014
2. în instanța de apel: 14.05.2014-30.07.2014
3. în instanța de recurs: 26.09.2014 - 19.11.2014

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 22 aprilie 2014, Rojac N.A. a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 250 unități convenționale, care urmează a fi achitate în beneficiul statului.

2. Potrivit sentinței, Rojac N.A. activînd în calitate de casier de bilete al stației Bălți - Oraș Î.S., „Calea Ferată d Moldova”, prin înțelegere prealabilă cu însoțitorul de vagoane al Direcției de deservire a călătorilor Jitari Feodor, la 10 decembrie 2011, în jurul orei 09.40, cu scopul organizării călătoriei consătenilor ultimului: Romanciuc Viorel și Crețu Grigore, din or. Moscova, Federația Rusă în Republica Moldova, după ce Jitari F. i-a prezentat ei talonul cu seria B nr.160983, forma 14 CFM, eliberat la 18.12.2008, conform Regulilor folosirii cerințelor de serviciu și unice de călătorie a lucrătorilor din transport feroviar, anexă la forma nr.6 cu seria B nr.825549 pe numele cet. Jitari F., cu termenul de valabilitate de 3 luni din data eliberării, adică cu termen expirat, care ar fi permis călătoria gratis a angajatului căii ferate împreună cu o persoană, care se află la întreținere, pentru eliberarea biletului de călătorie, la rîndul său, a introdus în talonul dat informația cu conținut vădit fals, înscriind numărul cerinței de transport JT296318, nefiind eliberată de ÎS „CFM”, și un nume de familie inexistent: Cojub I. V.

În baza acestor date false, tot ea a eliberat lui Jitari F. un bilet de călătorie de unică folosință pentru două persoane cu nr.AH 072717, pentru data de 11.12.2011, la trenul accelerat de pasageri nr.47 cu ruta Moscova - Chișinău, vagonul nr.16, cușeta 001 și 003, indicînd datele pașaportului cetățeanului R.Moldova, care aparține

minorului Panfilie Ion Tudor născut la 08.02.1996. Apoi, în baza acestui bilet de călătorie, însoțitorul de vagon Jitari F. ilegal a transportat din or. Moscova Federația Rusă în or.Bălți, cet. Romanciuc V. și cet. Crețu G. Astfel, în urma folosirii acestui bilet, întreprinderii de stat i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil în sumă de 1179,12 lei.

Astfel, acțiunile lui Rojac N.A. au fost încadrate în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, adică, *confeccionarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, săvârșită de două persoane.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Craveț Larisa, în numele inculpatei, în care a solicitat casarea integrală a acesteia, rejudicarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând că acuzatorul de stat nu a demonstrat prin probe pertinente vinovăția inculpatei de cele imputate, instanța de fond eronat a apreciat probele administrate la caz, pretenții materiale față de inculpată nu sunt, instanța de fond a ignorat faptul achitării de către Jitari F.V. a prejudiciului cauzat statului, neverificarea și neaudierea martorului Jitari F. în ședință, individualizarea incorectă a pedepsei stabilite.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 iulie 2014, a fost respins apelul declarat și menținută sentința fără modificări.

În motivarea soluției sale instanța de apel a stabilit că, judecând cauza penală a constatat că, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală, respectându-se prevederile art.101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu-din punct de vedere al coroborării lor. Astfel, instanța de fond corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatei în faptele constatate potrivit art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal.

Instanța de apel a concluzionat că instanța de fond corect a pus la baza sentinței de condamnare probele administrate și cercetate în ședința instanței de judecată și corect a stabilit starea de fapt și just a calificat acțiunile inculpatei în baza art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal - *confeccionarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, săvârșită de două persoane.*

Instanța de apel a menționat că, declarațiile inculpatei de nerecunoaștere a vinovăției în cele incriminate, instanța de fond corect le-a apreciat ca o încercare de a se eschiva de la răspunderea penală, fiind combătute integral prin probele pertinente acumulate și prezentate de partea acuzării.

Din explicațiile date de Jitari F., urmează că anume el i-a transmis casierei Rojac N.A., pe care o cunoaște de 10 ani, talonul cu seria BM 160983, nevalabil la data transmiterii, și ea personal a introdus datele care sunt false cu privire la cerința de transport JI296318, care nefiind niciodată eliberată de ÎS „CFM”, și un nume de familie inexistent: Cojub L.V. Ulterior, datele respective au fost folosite pentru transportarea lui Romanciuc V. și Crețu Gr.

În viziunea instanței de apel, instanța de fond la stabilirea pedepsei a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei

confințite în art.61 alin.(2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 Cod penal. Prima instanță corect a conchis că în lipsa acordului inculpatei de a-i fi stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, numirea acesteia este imposibilă.

La caz, instanța de fond legal a reținut în calitate de circumstanțe atenuante faptul că potrivit caracteristicii de la locul de trai careva plîngerii în privința inculpatei n-au parvenit, la locul de muncă se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află. Totodată, s-a invocat faptul că ea nu este pentru prima dată în conflict cu legea.

În opinia instanței de apel, pedeapsa stabilită sub formă de amendă în mărime de 250 u.c. este echitabilă faptelor infracționale săvârșite, este în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și instanța consideră că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatei, careva temeuri de casare a sentinței nefiind stabilite.

De asemenea, instanța de apel a conchis că afirmațiile expuse de avocatul inculpatei, în apelul declarat, nu pot fi reținute, deoarece instanța fond a numit inculpatei pedeapsa în limitele prevăzute de lege și în corespundere cu normele legale, care va duce la atingerea scopului pedepsei penale, totodată fiind respectate criteriile de individualizare a pedepsei.

La argumentele invocate în apel precum instanța nu a verificat declarațiile date de Jitari F. la organul de urmărire penală și neaudierea acestuia în ședință, cu toate că ei au insistat la aceasta, instanța de apel a menționat că potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată careva demers de audiere a martorului Jitari F. din partea apărării n-a fost înaintat. Cu atât mai mult, la întrebarea instanței dacă părțile doresc să formuleze cereri ori demersuri noi pentru completarea cercetării judecătorești, atât avocatul cât și inculpata au indicat că cereri, demersuri nu au, cercetarea judecătorească fiind declarată terminată.

Cu referire la argumentele invocate în cererea de apel precum că paguba materială cauzată statului a fost achitată de Jitari F. și pretenții materiale față de Rojac N.A. nu sunt, instanța de apel a considerat că nu sunt relevante, deoarece la momentul comiterii infracțiunii paguba materială a fost cauzată statului de către ambele persoane atât de către Jitari F., cât și de inculpată.

5. Decizia instanței de apel se contestă, cu recurs de către avocatul Craveț L., în numele inculpatei, în care se solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocînd aprecierea eronată de către instanța de apel a probelor administrate la caz, ce nu confirmă săvârșirea infracțiunii imputate de către inculpată.

5.1. Decizia instanței de apel se contestă, cu recurs și de către inculpată, în care se solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, invocînd neverificarea și neaudierea martorului Jitari F. în ședință, instanța de fond eronat a apreciat probele administrate la caz, acuzatorul de stat nu a demonstrat prin probe pertinente vinovăția inculpatei de cele imputate, individualizarea incorectă a pedepsei stabilite, faptul provocării a fost ignorat de către instanțele de judecată.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct.11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate de către inculpat și apărătorul acestuia, solicitînd respingerea acestora ca inadmisibile, din motivul nemotivării recursurilor.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel la judecarea cauzei, a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 26, 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate de părți, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatei Rojac N.A., în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, adică, *confeccionarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, săvârșită de două persoane.*

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul deciziei instanței de apel. Temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală, mai mult ca atît, nici partea apărării nu invocă ilegalitatea obținerii cărorva probe pe parcursul procesului penal.

Instanța de apel, în opinia Colegiului, întemeiat a considerat declarațiile inculpatei privind nerecunoașterea vinovăției, ca fiind combătute prin materialele cauzei, și anume: informația din Acces Registru; scrisoarea directorului general al IS „Calea Ferată din Moldova”; pct.5.2 și pct.5.4 al Regulamentului cu privire la eliberarea și folosirea tichetelor de serviciu pentru o singură călătorie și de serviciu a colaboratorilor transportului feroviar pe calea ferată a țărilor CSI și Republicii Estonă; borderoul de decontări a documentelor de transport întocmite de administrația Căii Ferate din Moldova în luna decembrie 2011; raportul de expertiză nr.34 din 12.04.12; lista pasagerilor rutei feroviare nr.47 Moscova-Chișinău din 12.12.11 PTF Volcineț - Moghiliov-Podolsk Fero direcția Intrare, prezentate de serviciul de grăniceri; procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.06.2012; ordonanța privind încetarea urmăririi penale, liberarea persoanei răspundere penală, cu tragere la răspundere contravențională din 20.08.2012. În esență pe parcursul procesului penal în cauză au fost administrate suficiente probe, care dovedesc incontestabil vinovăția inculpatei de săvârșirea infracțiunii imputate.

Totodată, Colegiul menționează corectă concluzia instanței de apel, precum instanța de fond a făcut o minuțioasă analiză a acțiunilor inculpatei, a făcut o amplă analiză a tuturor probelor și le-a dat o apreciere cuvenită.

Rezumând cele menționate mai sus, Colegiul apreciază că situația de fapt a fost bine stabilită de instanța de fond și de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, încadrarea juridică dată faptelor este justă și corespunde situației de fapt reținute, în mod corect apreciind că sunt îndeplinite în cauză condițiile tragerii la răspundere penală a inculpatei sub aspectul infracțiunii reținute în sarcina ei.

Analizând argumentele invocate de către partea apărării în recursuri, *„neverificarea și neaudierea martorului Jitari F. în ședință, instanța de fond eronat a apreciat probele administrate la caz, acuzatorul de stat nu a demonstrat prin probe pertinente vinovăția inculpatei de cele imputate, individualizarea incorectă a pedepsei”*, Colegiul constată că, acestea au fost invocate și în cererea de apel, constituind obiect de discuție în instanța de apel, care, respectând prevederile art.414 alin.(3), 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, de aceea, Colegiul își însușește argumentele acestei instanțe, argumente fundamentate în fapt și în drept, ample prezentate în hotărârea atacată, și apreciază că nu este necesară reluarea acestora, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces și probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor.

Mai mult ca atât, cu referire la argumentul invocat de recurenți privind aprecierea eronată a probelor administrate pe caz, Colegiul menționează că discordanța între cele reținute de instanțele de judecată și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții de cât cea pe care materialul probator o susține, nu este incident la cazul supus judecării. Verificând probatoriul administrat în cauză prin prizma apărării în acest sens, Colegiul constată că nu a fost admisă o gravă eroare de fapt.

În privința argumentului recurenților referitor la faptul provocării ignorat de către instanțele de judecată, Colegiul evidențiază că, această critică de nelegalitate nu a fost invocată în faza apelului, aceasta fiind invocată direct în faza procesuală a recursului, astfel se conchide că argumentul dat invocat direct în recurs nu poate face obiect al analizei instanței de control judiciar, luând în considerație prevederile art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală.

Lecturând textul recursurilor, deși nu s-a menționat expres temeiul pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă Colegiul întrevăde din conținutul acestora temei pentru declararea recursului ordinar, stipulat la pct. 8).

Art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală prevede că, hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Sub aspectul situației de “neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Instanța de apel a cercetat toate probele prezentate de părți și le-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probelor administrate în cauză și care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatei. Conținutul probelor și valoarea lor probatoare a fost analizată în textul deciziei instanței de apel. Temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit. Instanța de apel corect a menținut concluzia instanței de fond privind încadrarea acțiunilor lui Rojac N.A., în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal. Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii în acțiunile inculpatei.

În urma celor supra indicate, Colegiul conchide că temeiul la care se referă recurenții nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpată și avocatul, Craveț Larisa, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 22 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 iulie 2014, în cauza penală în privința lui **Rojac Nina Alexei**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 10 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu